

Esthajnalremény

*Legyen halott a költő idejében
Ne késlekedjen a vershez vigaszért
esdve Legyen halott hogy élő
maradjon mindenestől Öngyilkos*

*látomásait vesse mélybe magát
rájuk fölöslegül vagy csak kezdjen el
beszélni arról ami van és
úgy-ahogy Sután kezdetlegesen*

*Párizsban egy szőke fuvolásfiú
tavaly a metrón — drótszáras szemüveg
háborús bakancs derekán bőr-
tarisznya skótszoknyája térdig ér —*

*Bachot játszott Kint sütött a nap Láttuk
amint pillangóúszással fut a víz
alattunk. A fiú kék szemét
láttuk ócska zakóját — a hosszú*

*sál a hallgatóság bársonyalagút
csöndjébe hullt — aztán a Concorde-nál ki-
szállt Madárszárny-karcsapása lég-
örvényeket kavart az állomás*

*előtérben Arany délután jött
Szökőkútjai este szűk trikóba
sápadt mímusok Lakl esőtől
ragyogott a kövezet sötéten*

*Ez volna tehát az egyszerű beszéd?
Ezért kellene életben maradnom?
Óraszámlop szemgolyó-fehér
méri időm Méri mint a búzáat*

*a tagolatlan széllökéseket El-
rettentő pontosság az úr miközben
élni kezdve halni készülünk
Eseménynapló segíthet-e ha*

*jövünk a múlt fénymásolata Lázadj
mondom a kötöttségek ellen Lázíts
hallom Visszhangzó falak Cirkusz-
ponyva-tág az ég itt Meddőhányó*

palánkok mögött Ismerős sivárság
mutatkozik a tájnak elgyötörten
alvadt fűcsomók tapadnak köz-
terek köré Izzó tűzön lobban

a láng szabadság tesz még szabadabbá
Félelmünket félelem szüli Sulla
Rozália gombocskavirág
sírós-részegen te mért ücsörögsz

idegen lépcsőházban éjjel ahol
neonkék hólé-patakokkal márvány
lélegzetük erezve kutyák
alszanak Három nyugtalan szempár

lesz vak-szelíd három árnyék Barrikád
nő közénk bazalt messzeségből Álom-
alakot vált a szél Csukonyi
Erzsébet a „guberáló Erzszi”

vajon merre jár most Ácskapocs-pupos
teste nem illeszkedik koporsóba
forradalmak bitófáira
hasonlít leginkább Büdös göncök

— beszáradt széklelettől kemény — ez marad
utána Üres játszótéri padok
váza hebegő kapualjak
Halotti maszkja emlékezetem

Ébredjen fel a költő De él-e még
S meddig él Háromszánhatvanöt napot
kibír-e még etetve kutyát
madarat Kíváncozik-e élni

Versbeszéd nem fogja le hóhér kezét
Piszkozat-halmok mindenütt A tiszta
értelem a szóba visszahull
ahogy a tóba nyárvégi halam

egy sütésre váró ponty Zamárdiban
Horgászajándék volt Vigyázva mentem
hogy ne lássa senki hová s mit
viszek Féltem a leleplezéstől

Vitorlaként csattogtak a viharos
szélben a hulladékgyűjtő nylonok
Romlotthúspiros kövek áztak
a víz alatt Ezüstpartnak hívják

ezt a részt Pecázók ültek néma sort
Figyelmes arcukon megfeszült a bőr
mikor halk csobbanással vödröm
könnnyű lett Sirályhang: gyereksikoly

Alvóvárosok forró méhe körül-
ölel minket Még ezután fogunk meg-
születni csatakos dalnokok
szűnnapi délben Fagyaltárus hajt

lassan egy triciklit Odább a szemét-
telepen kimustrált babakocsi áll
Kerítéseken PUNK felirat
vérvörössel mintha ezerhétszáz-

nyolcvankilencet írt volna vagy éppen
ezernyolcszáznegyvennyolcat a piktör
Sertéshizlaldák fölött sólyom-
ív „Dzsoni gecsga” A veterán

Bakony frontkatona fáí zengik Áts
mama kedvence dalát Penziója volt
a háború alatt „Milyen szép
finom lélek lesz belőlem látod”

Répási József halála előtt így
szólt Marikának Kis párttagkönyveket
oszt az ősz Szerde rőt levélkéék
A hétkerület ősköltészete:

udvari vécék körfolyosók piac-
terek iromba poézise Bádög-
ágbogas csillag — Marika én
vagyok —

Üvegbordában szötte dér
e reggelt

Itt élt nagyanyám itt anyám
Huszonhat éve itt nyitotta szódás-
üzletét apám

Halott veréb
az éjszaka Eltemetem Már nem

csipog többé Varródobozba teszem
mint Putyit a papagájomat aki
egy Erzsébet királyné úti
bérház óvóhely-hűvös udvarán

fekszik a földben a poroló alatt
Az éjszakát temetem Az új napok
láthatási jogát éltetem
Elevenszülő hajnalok Várlak